ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ 15.5.79

Γ΄ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Σᾶς καλοσωρίζω στή χώρα μας, τό μεγάλο σταυροδρόμι τῆς κοινῆς πολιτιστικῆς καί ἱστορικῆς μας πορείας.

Τό Κινημά μας, τῶν προοδευτικῶν ὀργανώσεων καί Σοσιαλιστικῶν Κομμάτων τῆς Μεσογείου περνᾶ τόν τρίτο χρόνο τῆς ζωῆς του, σέ μιά ἐποχή κρίσης γιά τήν περιοχή μας, πού ὅμως τά ἰδιόμορφα χαρακτηριστικά της δικαιώνουν ἀκόμη περισσότερο τήν ὕπαρξή του καί καθιστοῦν ἀκόμα ἐπιτακτικότερη τήν ἀνάγκη μιᾶς συνειδητῆς κοινῆς πορείας τῶν Λαῶν μας.

Ἡ χάραξη τῆς κοινῆς αὐτῆς πορείας εἶναι δική μας εὐθύνη. Κύριος σκοπός τῆς σημερινῆς μας Γ΄ Συνδιάσκεψης θά πρέπει νά εἶναι ἡ σαφέστερη διατύπωση τῶν κοινῶν στόχων καί τῆς κοινῆς στρατηγικῆς.

Ἐπιβάλλεται νά κατανοήσουμε τήν κοινότητα ὄχι μόνο τῶν καταβολῶν μας, τῶν συμφερόντων, τῶν προβλημάτων καί τῶν κινδύνων ἀλλά καί τῶν προσδοκιῶν τῶν Λαῶν μας γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία,

./.

κοινωνική δικαιοσύνη, δημοκρατία καί είρήνη, γιά νά πιστέψουμε άκόμα περισσότερο στήν κοινότητα τοῦ άγώνα μας καί τήν ἀνάγκη κοινῶν στόχων καί κοινῆς πορείας.

Ἔχουμε κοινές ρίζες στό εὔφορο χῶμα τῶν μεγάλων Μεσογειακῶν πολιτισμῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ Ρωμαϊκοῦ, τοῦ Βυζαντινοῦ, τοῦ Ἰσλαμικοῦ καί κοινές καταβολές στίς κοινωνικοοικονομικές δομές πού τούς στήριξαν.

Αὐτό μᾶς δίνει τήν πολιτιστική καί κοινωνική φυσιογνωμία μας, σάν Μεσογειακή κοινωνία, πού ταυτόχρονα μᾶς διαφοροποιεῖ άπό τούς ἄλλους λαούς τῶν τριῶν Ἠπείρων μας, Εὐρώπης, Ἀσίας καί Ἀφρικῆς. Γιά μᾶς, ἡ Μεσόγειος δέν εἶναι μιά θάλασσα, σύνορο πού μᾶς χωρίζει, άλλά ἡ ἑστία πού μᾶς ἑνώνει. Τό λίκνο μας καλλίτερα. Ἡ μακραίωνη παρουσία μας στίς ὄχθες της, τῆς δίνει ἱστορική καί πολιτιστική ὀντότητα. Γι' αὐτό, ἡ ἑνότητά μας εἶναι ἱστορική καί ὄχι γεωγραφική.

Ἡ Μεσόγειος εἶναι άκόμα ὁ κύριος δρόμος ἐπικοινωνίας μεταξύ μας καί μέ τόν ὑπόλοιπο κόσμο. Ἄν ἐμποδιστεῖ ἡ ἐλεύθερη διακίνηση διά μέσου τῆς Μεσογείου, οἱ περισσότερες χῶρες μας θά ἀντιμετωπίσουν πρόβλημα ὕπαρξης. Ἡ ἐλεύθερη Μεσόγειος εἶναι ὁ ζωτικός μας χῶρος.

Ὅμως σιγά-σιγά ἡ θάλασσά μας μετατράπηκε στήν πιό ἀνασφαλῆ θάλασσα τῆς γῆς. Ὁποιαδήποτε στιγμή, καί μάλιστα χωρίς κανένα δικό μας ἔλεγχο, μπορεῖ νά μετατραπεῖ σέ ἑστία πολεμικῆς σύρραξης, ἀκόμα παγκόσμιου πυρηνικοῦ πολέμου. Καί τοῦτο, γιατί ἡ Μεσόγειος εἶναι ὁ πιό εὐαίσθητος χῶρος ἀντιπαράθεσης τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.

Αἰτία εἶναι τό γεγονός ὅτι ἡ Μεσόγειος ἀποτελεῖ τό θέατρο τῆς πιό ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ. Οἱ βόρειες ἀκτές της ἰδιαίτερα σημαδεύονται ἀπό μιά ἁλυσίδα ἀμερικανικῶν πολεμικῶν βάσεων κάθε λογῆς, τηλεπικοινωνιακῶν, ἀεροναυτικῶν, στρατιωτικῶν σέ ὅλη τήν ἔκταση ἀπό Μαρόκο, Πορτογαλία, Ἱσπανία, Ἰταλία, Ἑλλάδα καί Κύπρο.

Αὐτή ἡ ἁλυσίδα βάσεων μαζί μέ τόν 6ο Ἀμερικανικό Στόλο πού διασχίζει ἀέναα τήν θαλάσσια ἔκταση τῆς Μεσογείου ἀποτελεῖ δυνητικά τήν πιό ἐκρηκτική πυριτιδαποθήκη στό παγκόσμιο ἱμπεριαλιστικό σύστημα, πού περιλαμβάνει ἀκόμα καί πυρηνικά ὅπλα, καί ἡ ὁποία συνοδεύεται ἀπό τεράστια στρατιωτική παρουσία.

./.

Ἀπέναντι σ'αὐτή τήν δύναμη ἀντιπαρατάσσεται - ἔστω καί μέ συγκριτικά πολύ μικρότερη παρουσία - μιά ἄλλη τεράστια δύναμη, ὁ Σοβιετικός Στόλος, γνωστός σάν 5η Ἐσκάδρα. Εἶναι αὐτή ἡ κατάσταση πού ἐπαπειλεῖ σύρραξη ὁποιαδήποτε στιγμή καί ἀποκλεισμό καί καταστροφή τῶν χωρῶν μας καί μάλιστα ἀπό συνθῆκες ἄσχετες πρός τή βούλησή μας.

*

* *

Ἀλλά δέν εἶναι μόνο οἱ κίνδυνοι. Ἡ παρουσία βάσεων καί ἐπιθετικῆς στρατιωτικῆς δύναμης ἀποτελοῦν ὀργανικό μέρος μιᾶς καθολικότερης ἐπέμβασης στήν περιοχή τῆς Μεσογείου, πολιτικοστρατιωτικῆς, οἰκονομικῆς καί πολιτιστικῆς, μέ στόχο τόν ἀπόλυτο γεωπολιτικό της ἔλεγχο καί τήν ἐκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν της πόρων.

Πολιτικοστρατιωτικά Ἐξίζει νά σημειωθεῖ παραδείγματος χάριν ὅτι οἱ βάσεις θέτουν ὑπό ὅρους τήν ἐθνική ὑπόσταση καί κυριαρχία τῶν χωρῶν πού τίς ἔχουν. Ἀποτελοῦν ξένα κυρίαρχα σώματα ἰδιαίτερα οἱ κύριες πυρηνικές καί τηλεπικοινωνιακές ὅπως τῆς Ἰταλίας, τῆς Τουρκίας καί τῆς Ἑλλάδας. Ὁ ἀπόλυτος ἔλεγχος τῆς λειτουργίας καί

τῆς περιφρούρησής τους εἶναι στά χέρια ἀμερικανῶν. Κανένας ντόπιος ἀξιωματικός δέν ἔχει τό δικαίωμα ἐλεύθερης εἰσόδου σ' αὐτές. Οἱ ντόπιοι στρατοί περιορίζονται, κατά χαρακτηριστική ἔκφραση ἀμερικανοῦ εἰδικοῦ τοῦ Πενταγώνου, "στή φρούρηση ἐξωτερικῆς περιμέτρου", προφανῶς ἐνάντια στήν ἀντίδραση τῶν λαῶν μας.

Ἄμεσο πολιτικό ὅπλο τῆς Ἀμερικῆς στή Μεσόγειο εἶναι ὁ 6ος Στόλος. Τούς στόχους τῆς παρουσίας του μποροῦμε νά τούς συνοψίσουμε σέ πέντε σημεῖα:

1. Ἐγκατάσταση καί στήριξη φιλοαμερικανικῶν καθεστώτων καί ἀποτροπή κοινωνικῶν μετασχηματισμῶν. Παράδειγμα στήν Ἑλλάδα γιά τό τελευταῖο - ἀποτροπή κοινωνικῶν μετασχηματισμῶν - ἦταν τό πραξικόπημα τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ 1967 πού οἱ κύριοι πρωταγωνιστές του ἀποτελοῦσαν ὄργανα τῶν ἀμερικανικῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας.

2. Κατοχή τοῦ πετρελαίου τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου καί προστασία τῶν Ἀμερικανικῶν ἑταιρειῶν πού τό ἐκμεταλλεύονται.

3. Προστασία τοῦ Ἰσραήλ καί ὑποστήριξη τῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς του.

4. Δυνατότητα δημιουργίας κρίσης στήν περιοχή τῆς Μεσογείου καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς , ὁποιαδήποτε στιγμή.

5. Ἀποσταθεροποίηση ἀντιαμερικανικῶν ἤ οὐδέτερων καθεστώτων, ὅπως π.χ. ἡ Κύπρος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου.

*

* *

Στήν πολιτικοστρατιωτική σκακιέρα, πλήν τῶν ἄμεσων ὑπάρχουν καί οἱ ἔμμεσοι τρόποι ἱμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης. Σημειώνω δύο, πού εἶναι πιό ὕπουλοι καί πιό ἐπικίνδυνοι γιά τήν περιοχή μας λόγω τῶν ἰδιόρροφων ἱστορικῶν συνθηκῶν πού τήν χαρακτηρίζουν. Ἕνας εἶναι ὁ διαμελισμός χωρῶν μέ βάση τίς ἐθνικοθρησκευτικές μειονότητες πού ἀπό λόγους ἰδιόμορφης ἱστορικῆς συγκυρίας τίς ἀπαρτίζουν.

Ἐκμεταλλευόμενος ὁ ἰμπεριαλισμός τήν συγκίνηση πού προκαλεῖ στήν παγκόσμια κοινή γνώμη ὁ δίκαιος ἀγώνας ὁρισμένων μεγάλων, κατεπιεσμένων ἐθνοτήτων, παλλιεργεῖ, ὅπου τά συμφέροντά του τό ὑπαγορεύουν, δι' σπαστικά κινήματα μέ στόχο τήν καταστροφή τῆς αὐτόνομης ὑπόστασης τῶν χωρῶν πού θέλει νά ἐλέγξει ἤ νά ἀφανίσει.

Πιό σαφῆ παραδείγματα στήν περιοχή μας εἶναι ἡ προσπάθεια διχοτόμησης τῆς Κύπρου σέ "Ἑλληνοχριστιανικό" καί "Τουρκομουσουλμανικό" Κράτος καί ἡ ἐπιχειρούμενη διαίρεση τοῦ Λιβάνου σέ "Χριστιανικό" καί ἕνα ἤ καί δύο "Μουσουλμανικά" κρατίδια. Πέρα ἀπό τό "διαίρει καί βασίλευε", αὐτό ἔχει καί ἕνα ἄλλο πολιτικό στόχο. Νά δικαιωθεῖ ἡ ὑπαρξη τοῦ Ἰσραήλ καί σάν ἀναγκαία "θρησκευτική" ὀντότητα.

Συμπληρωματικός στόχος αὐτῆς τῆς στρατηγικῆς τοῦ διαμελισμοῦ τῶν χωρῶν εἶναι ἡ δημιουργία στή θέση τους μιᾶς σειρᾶς BANTUSTANS, ἀνίσχυρων καί ἐξαρτημένων κρατιδίων, μέ κατ' ὄνομα ἐθνική ὑπόσταση, κατά τό μοντέλλο διαμελισμοῦ τῆς Νότιας Ἀφρικῆς. Αὐτή τή μοίρα χαλκεύουν γιά τόν ἔνδοξο Λαό τῆς Παλαιστίνης μέ τή δημιουργία τοῦ BANTUSTAN τῆς Δυτικῆς ὄχθης καί τῆς Γάζας. Ἀνάλογη μοίρα χαλκεύεται γιά τήν ἑλληνοκυπριακή καί τουρκοκυπριακή κοινότητα.

Ἄν πέσουμε σέ αὐτή τήν παγίδα κακῶς ἐννοούμενων ἐθνικιστικῶν καί θρησκευτικῶν αὐτονομιστικῶν κινημάτων, ἡ περιοχή μας,ἀλλά ἰδιαίτερα ἡ Ἀφρική, θά διαιρεθεῖ σέ "κρατίδια" χωρίς τελειωμό. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ χῶρες πού δέν διατρέχουν τέτοιο κίνδυνο.

Ὁ ἄλλος τρόπος ἔμμεσης ἱμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης, ἐξ ἴσου ὕπουλος καί ἐπικίνδυνος γιά τήν περιοχή μας, εἶναι ἡ ὑποδαύλιση, ἐνίσχυση καί καθοδήγηση τοῦ ἐπεκτατικοῦ σωβινισμοῦ τῆς ἄρχουσας τάξης ὁρισμένων χωρῶν πού τά συμφέροντά τους συμπίπτουν μέ τά συμφέροντα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Μέσα σ'αὐτή τή στρατηγική ἐμπίπτουν καί οἱ πόλεμοι διά "πληρεξουσίων". Τέτοιες χῶρες εἶναι στή Νότιο Ἀμερική ἡ Βραζιλία καί στή Νοτιοανατολική Ἀσία ἡ Ταϋλάνδη. Στήν περιοχή μας ὁ ἱμπεριαλισμός καθοδήγησε καί ἐνίσχυσε μετά τήν δημιουργία τοῦ CENTO πλάϊ στό Ἰσραήλ, τόν ἐπεκτατικό σωβινισμό τῆς ἄρχουσας τάξης τῆς Περσίας καί τῆς Τουρκίας. Μέ τήν ἐπανάσταση τοῦ Περσικοῦ Λαοῦ χάθηκε ὁ ρόλος τοῦ "πληρεξουσίου" γιά τήν Περσία. Παραμένει ὅμως ὁ ρόλος τῆς Τουρκίας καί μάλιστα γίνεται ἀκόμα πιό ἐπικίνδυνος.

. / .

Ἡ ἐπεκτατική τάση τῆς Τουρκίας πηγάζει πρωταρχικά ἀπό τή συγκεκριμένη δυναμική τοῦ κοινωνικοῦ της συστήματος καί ἀπό τίς οἰκονομικές καί πολιτικές ἀνάγκες τῆς ἄρχουσας τάξης. Οἱ ΗΠΑ καί τό ΝΑΤΟ ἐξωθοῦν, σχεδιάζουν καί καθοδηγοῦν αὐτόν τόν ἐπεκτατισμό μέ βάση τά γεωπολιτικά τους συμφέροντα. Μέ ταχύτερο ρυθμό σήμερα, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν τεράστια οἰκονομική καί στρατιωτική βοήθεια πού προγραμματίζουν γιά τήν Τουρκία τήν μετατρέπουν σέ βασικό ὑπο-ιμπεριαλιστικό σταθμό τους.

ΜΕ

Μέσα σ'αὐτή τή δυναμική, τῆς ταύτισης τοῦ ἐπεκτατικοῦ σωβινισμοῦ τῆς ἄρχουσας τάξης τῆς Τουρκίας μέ τά συμφέροντα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τοποθετεῖται ἡ στρατιωτική κατοχή τῆς Κύπρου καί ἡ Τουρκική πρόκληση στό Αἰγαῖο. Καί τά δύο ἀποτελοῦν κατάλυση τῆς Διεθνοῦς τάξης:, περιφρόνηση τοῦ Χάρτη τῆς Ἡνωμένων Ἐθνῶν καί διεθνῶν συνθηκῶν καί κατάφωρη παραβίαση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἑλσίνκι, μέ τίς ὁποῖες καθορίζεται κώδικας σχέσεων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Καταλύεται ἐπίσης ἡ Ἀρχή τῆς μή ἐπέμβασης καί τῆς μή παραβίασης τῶν συνόρων. Γι' αὐτό, ὅπως δέν δεχόμαστε τόν ἐθνικό ἀφανισμό τῶν Παλαιστινίων, ἄλλο τόσο δέν δεχόμαστε τόν ἀφανισμό τῆς Κύπρου, καί τή συρρίκνωση τῆς Ἑλλάδας.

*

* *

*

* *

Ὁ ἀγώνας τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ εἶναι μέρος τοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου. Ἡ Κύπρος δέν ἀγωνίζεται μόνο γιά τήν ἐθνική της ὑπόσταση ἐνάντια στόν Τουρκικό σωβινισμό, ἀλλά γιά νά ἀποτρέψει τήν μετατροπή της σέ μόνιμη στρατιωτική βάση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ΗΠΑ καί ΝΑΤΟ, γιατί αὐτός εἶναι ο κύριος στόχος τῆς διχοτόμησης τῆς Κύπρου.

Εἶναι ὑποχρέωση ὅλων μας νά ἀγωνιστοῦμε γιά μιά ἀνεξάρτητη, κυρίαρχη, ἑνιαία, ἐδαφικά ἀκέραιη καί ἀδέσμευτη Κυπριακή Δημοκρατία, χωρίς ξένη στρατιωτική παρουσία, χωρίς ἐπιθετικές ἤ κατασκοπευτικές βάσεις. Μιά Κύπρο ἐλεύθερη γιά ὅλους τούς κατοίκους της, χωρίς φυλετικές ἤ θρησκευτικές διακρίσεις. Θά πρέπει νά ἀπαιτήσουμε ἀμέσως τήν ὁριστική λύση τοῦ Κυπριακοῦ, μέ βάση τίς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ καί μέσα στά πλαίσια τοῦ ΟΗΕ.

Ἀνάλογα θά πρέπει νά συμπαρασταθοῦν ὅλα τά πραγματικά ἀντιϊμπεριαλιστικά κινήματα τῆς Μεσογείου στόν ἀμυντικό ἀγώνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, γιά τήν προστασία τῶν πανάρχαιων κυριαρχικῶν του δικαιωμάτων στό Αἰγαῖο, θάλασσα πού

γέννησε καί γαλούχησε τόν Ἑλληνισμό ἀδιάκοπα ἀπό τήν χαραυγή τῆς Ἱστορίας.

Θά πρέπει νά συμπαραταχτοῦμε γιά τήν ὑπεράσπιση τοῦ ἐνιαίου καί ἀδιαίρετου ἠπειρωτικοῦ, νησιωτικοῦ, ἐναέριου καί ὑποθαλάσσιου χώρου τῆς Ἑλλάδας, πού κατοχυρώνεται ἀπό διεθνεῖς συνθῆκες καί συμβάσεις.

*

* *

Ἡ οἰκονομική ἐπέμβαση στή Μεσόγειο ἔχει περάσει ἀπό ὅλα τά στάδια τῆς καπιταλιστικῆς ἐκμετάλλευσης τῆς περιφέρειας πού ἀποβλέπει στή μεταφορά τοῦ κοινωνικοῦ πλεονάσματος στή μητρόπολη: Τήν πρωτόγονη συσσώρευση, μέ τήν ἀπ' ἐυθείας καταλήστευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων καί τή στυγνή ἐκμετάλλευση τῶν ἀγροτῶν καί ἐργατῶν μας. Τίς ἄνισες ἐμπορικές ἀνταλλαγές μέ ἀποτέλεσμα νά ἀγοράζονται φτηνά οἱ πρῶτες ὕλες τῆς περιοχῆς μας καί ἀκριβά τά βιομηχανικά τους προϊόντα καί ἡ τεχνολογία. Τέλος, τό σημερινό στάδιο ἀπ' εὐθείας ἐπενδύσεων σέ Μεσογειακές χῶρες μέ ἀπαράδεκτους ὅρους βραχυπρόθεσμου ἐπαναπατρισμοῦ κερδῶν καί Κεφαλαίου.

Συσσωρευτικό ἀποτέλεσμα τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης εἶναι ὅτι οἱ Μεσογειακές χῶρες παραμείνανε σέ μεγάλο βαθμό καθυστερημένες περιφερειακές οἰκονομίες, μέ ἀπαράδεκτα χαμηλό βιοτικό ἐπίπεδο γιά τή μεγάλη μάζα τῶν λαῶν τους. Αὐτό εἶναι ἕνα ἄλλο στοιχεῖο πού μᾶς διαφοροποιεῖ κοινωνικοοικονομικά ἀπό τίς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέ ἐξαίρεση τή Γαλλία - καί ἰδιαίτερα τή Βόρεια Γαλλία - καί τή Βόρεια Ἰταλία, οἱ κοινωνίες ὅλων τῶν μή σοσιαλιστικῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου εἶναι περιφερειακοί καπιταλιστικοί σχηματισμοί, πού κυριαρχοῦνται ἀπό τίς καπιταλιστικές μητροπόλεις.

Παρά τούς ἱστορικούς ἐνθικοαπελευθερωτικούς ἀγῶνες χωρῶν τῆς Β. Ἀφρικῆς καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὁλόκληρης σχεδόν καί αὐτῆς τῆς περιοχῆς ἡ οἰκονομική ζωή κυριαρχεῖται, ἔστω πιό ἔμμεσα, ἀπό τά ἴδια κέντρα μέσω τῶν ἴδιων φορέων τῶν πολυεθνικῶν εἴτε ὑπό μορφήν ἐμπορικῶν καί βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν, εἴτε ὑπό μορφήν μελετητικῶν ἤ κατασκευαστικῶν γραφείων.

Πέρα ἀπό τόν κύριο στόχο τῆς μεταφορᾶς τοῦ κοινωνικοῦ πλεονάσματος ἀπό τήν Μεσόγειο στή μητρόπολη, ἡ οἰκονομική ἐπέμβαση γίνεται μέ τρόπο πού νά ἱκανοποιεῖται καί ὁ πολιτικός στόχος τῆς ἀποτροπῆς τῆς αὐτόνομης πορείας τῶν χωρῶν μας καί ἰδιαίτερα τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμ

Αὐτό μεθοδεύεται μέ τήν ὑπονόμευση τῆς αὐτοδυναμίας τῶν ἐθνικῶν οἰκονομιῶν καί τήν πλήρη ἐνσωμάτωσή τους στό παγκόσμιο ἰμπεριαλιστικό σύστημα μέ ἐξειδικευμένους ρόλους πού βγαίνουν ὄχι ἀπό τίς ἀνάγκες κάθε χώρας ἀλλά ἀπό τίς ἀνάγκες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μέσα στόν καθοδηγούμενο διεθνῆ καταμερισμό τῆς ἐργασίας.

Φορέας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς οἰκονομικῆς ἐπέμβασης εἶναι οἱ πολυεθνικές ἑταιρεῖες. Ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ παρουσία τῶν πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν σέ μιά χώρα, τόσο περισσότερο ἡ γενική ἀνάπτυξη αὐτῆς τῆς χώρας προσαρμόζεται - ἐξαναγκαστικά - στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἄρχουσας τάξης τῆς μητρόπολης. Δέν πρέπει νά ἐκπλήσσεται κανείς πού οἱ περιφερειακές καπιταλιστικές χῶρες, ὅπως οἱ χῶρες τῆς Νότιας Εὐρώπης, δέν μπόρεσαν νά πετύχουν μιά αὐτοδύναμη ἀνάπτυξη τῶν στρατηγικῶν τομέων τῶν οἰκονομιῶν τους, ἤ νά βάλλουν τίς βάσεις γιά μιά οἰκονομία μέ δικό τους κέντρο ἀποφάσεων καί προγραμματισμοῦ. Καί τοῦτο γιατί οἱ στρατηγικές ἀποφάσεις πού σχετίζονται μέ τήν χρήση τῶν πόρων παίρνονται ἀπό κέντρα πού εἶναι ἔξω ἀπό τά σύνορά τους.

Ἡ καρδιά τοῦ προβλήματος τῆς ἐξάρτησης βρίσκεται στό γεγονός ὅτι τό σχέδιο ἀνάπτυξης , ὁ τρόπος ἀνάπτυξης τῆς ἐξαρτημένης οἰκονομίας ὁδηγεῖται σέ κανάλια πού ἀντανακλοῦν

- έπαναλαμβάνω - τίς άπαιτήσεις τῆς μητρόπολης καί ὄχι τίς άπαιτήσεις τῆς συγκεκριμένης χώρας. Ταυτόχρονα τό παραγωγικό σύστημα κάθε χώρας θεμελιώνεται πάνω στήν άνεξέλεγκτη τεχνολογία τῶν πολυεθνικῶν τήν ὁποία δέν μποροῦν οἱ χῶρες μας νά άναπτύξουν αὐτοδύναμα. Αὐτό άποτελεῖ σήμερα τό σοβαρότερο δομικό στοιχεῖο τῆς έξάρτησης καί τῆς ένσωμάτωσης στό παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα.

Στήν περιοχή μας, μηχανισμό ένσωμάτωσης άποτελεῖ ἡ ΕΟΚ. Ὁ περίφημος διάλογος Βορρᾶ-Νότου, στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο, ὅπως έξελίχτηκε άποτελεῖ καί αὐτός διαδικασία ένσωμάτωσης τοῦ Νότου στίς δομές τοῦ Βορρᾶ, άλλά πάντα μέσα σέ καθεστώς "περιφερειακῆς έξάρτησης". Φορεῖς τῆς ἱμπεριαλιστικῆς έπέμβασης πλάϊ στίς πολυεθνικές ἑταιρεῖες εἶναι τά διάφορα ταμεῖα τῆς ΕΟΚ καί οἱ διεθνεῖς χρηματοδοτικοί όργανισμοί πού έλέγχονται άπό τό άμερικανικό κεφάλαιο, ὅπως ἡ Διεθνής Τράπεζα καί τό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο. Τά δάνεια πού προέρχονται άπό τούς φορεῖς αὐτούς ὅπως καί άπό τά διάφορα ταμεῖα τῆς ΕΟΚ συνοδεύονται πάντα άπό πολιτικούς ὅρους πού ἔχουν συνήθως "τεχνοκρατική" ὄψη, ὅπως νομισματική "σταθεροποίηση" καί "έκσυγχρονισμό" τοῦ συνδικαλισμοῦ. Παράδειγμα, τά τελευταῖα δάνειαπού ἔλαβε ἡ Ἰταλία άπό τό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο.

. / .

Ὅλα αὐτά, ἀποβλέπουν στόν κύριο στόχο τῆς ἀποτροπῆς τῶν κοινωνικῶν μετασχηματισμῶν πρός μιά σοσιαλιστική κοινωνία. Γι' αὐτό εἶναι καί πολιτικός ὁ στόχος ἔνταξης τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν στήν ΕΟΚ - γιά νά ἀποτραπεῖ ὁ σοσιαλιστικός μετασχηματισμός.

*

* *

Ἀνάλογα μεθοδευμένη εἶναι ἡ ἱμπεριαλιστική ἐπέμβαση στό ἐπίπεδο τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς καί τῆς παιδείας μέ στόχο τήν διαμόρφωση ἐνός συστήματος ἀξιῶν, πού νά ἀποδέχεται τήν ἱμπεριαλιστική ἐπικυριαρχία σάν "πρόοδο".

Ἡ μακραίωνη πολιτιστική μας συνέχειαδιακόπτεται ἀπότομα καί οἱ πολιτιστικές μας ρίζες χαλαρώνουν ἀπό τήν σύγκρουση (IMPACT) μέ τά εἰσαγόμενα πρότυπα τοῦ καταναλωτικοῦ "πολιτισμοῦ" τῶν πολυεθνικῶν. Ζοῦμε ἐποχή καθολικῆς πολιτιστικῆς σύγχυσης κατά τόν πιό μετριοπαθῆ χαρακτηρισμό. Ἀπό λίκνα πολιτισμῶν κινδυνεύουμε νά γίνουμε κοινωνίες χωρίς πολιτισμό. Ἐπιπλέον, οἱ ἀρχαιολογικοί καί παραδοσιακοί μας χῶροι, ὅπως τά ἀκρογιάλια μας καί οἱ ἄλλες φυσικές ὁμορφιές μας καταστρέφονται ἀπό τή λαίλαπα μιᾶς τουριστικῆς βιομηχανίας κατευθυνόμενης ἀπό ξένα κέντρα στήν ὑπηρεσία ξένων συμφερόντων.

Ταυτόχρονα, ἡ Μεσόγειος, ἡ ὅμορφη θάλασσά μας μετατρέπεται σιγά-σιγά, σέ μιά ἀπό τίς πιό μολυσμένες θάλασσες τῆς γῆς, ἀποχετευτική λεκάνη τῶν πολυεθνικῶν βιομηχανιῶν πού ἐγκαθίστανται ἀνεξέλεγκτα στίς ἀκτές μας.

*

* *

Ἀντιμέτωποι μέ αὐτή τήν ἐπιθετική καί καταστροφική πολιτικοστρατιωτική, οἰκονομική καί πολιτιστική ἱμπεριαλιστική ἐπέμβαση, πού ὑποθάλπεται ἀπό τά ντόπια κατεστημένα, οἱ Λαοί μας ὀρθώνουν τήν ἀντίστασή τους.

Αὐτή ἡ ἀντίσταση στίς χῶρες μας, μέ τήν ἐξαίρεση τῆς Γαλλίας καί Ἰταλίας πού ἀνήκουν ταυτόχρονα καί στόν μητροπολιτικό χῶρο τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἔχει πάρει περισσότερο ἤ λιγότερο συνειδητά τόν χαρακτῆρα <u>ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ</u> ἀγώνα.

Τό Μεσογειακό Σοσιαλιστικό Κίνημα, ἀγωνίζεται ἕναν ἀγώνα ἀπαγκίστρωσης τῶν λαῶν μας ἀπό τήν "προστασία" καί τήν ἐκμετάλλευση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Γι' αὐτό τό ὅραμα μιᾶς ἀληθινῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας στή Μεσόγειο θά γίνει πραγματικότητα. Γιατί ἡ σοσιαλιστική ἀλλαγή ἱστορικά

ἔχει πραγματοποιηθεῖ μόνο σάν προέκταση ἀνάλογων ἐθνικοαπελευθερωτικῶν ἀγώνων.

Οἱ ἀμερικανικές πολεμικές βάσεις καί ὁ 6ος Στόλος οὐσιαστικά στρέφονται ἐνάντια σ' αὐτό τό βαθύτερο κοινωνικό ἀγώνα. Ἀποτελοῦν κατ' ἐξοχήν κατασταλτική δύναμη γιά περιφρούρηση τοῦ STATUS QUO, τῆς PAX AMERICANA. Ἡ ἀντιπαράθεση πρός τή Σοβιετική Ἕνωση εἶναι δευτερεύουσα καί ὁπωσδήποτε ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἔκβαση τῆς πρωτογενοῦς μεγάλης ἱστορικῆς ἀναμέτρησης τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων ἀπό τή μιά μεριά, καί τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἀπό τήν ἄλλη.

*

* *

Συμπερασματικά, εἶναι ἐπιτακτική ἱστορική ἀνάγκη νά κατανοήσουμε: Ὁ ἀντίπαλος εἶναι κοινός: Ὁ <u>ἱμπεριαλισμός</u>. Ἀλλά καί οἱ προσδοκίες τῶν Λαῶν μας εἶναι κοινές: Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, αὐτοδύναμη οἰκονομική ἀνάπτυξη, κοινωνικά δίκαιη καί δημοκρατική κοινωνία. Μέ δύο λόγια τό ὅραμα μιᾶς ἀληθινά ἀνεπτυγμένης, ἀληθινά σοσιαλιστικῆς κοινωνίας.

. / .

Τό ὅραμα εἶναι μεγάλο γιατί ὑπάρχει καί ἡ συνειδητοποίηση ὅτι οἱ δυνατότητες τῆς περιοχῆς μας εἶναι μεγάλες. Φυσικοί πόροι, τεράστιοι συναλλαγματικοί πόροι καί ἀνθρώπινο δυναμικό μέ μακραίωνη συσσωρευμένη γνώση καί ἐμπειρία καί παράδοση ἀκάματου ἀγώνα κατά τῶν κάθε λογῆς κατακτητῶν.

Ὅλα αὐτά τά κοινά κάνουν καί τόν ἀγώνα μας κοινό, ἕνα καί ἐνιαῖο. Πρέπει νά τό συνειδητοποιήσουμε καί αὐτό καί νά παραδεχτοῦμε μαζί ὅτι μέχρι σήμερα λίγο τό ἔχουμε συνειδητοποιήσει. Πολλές φορές δροῦμε σάν νά ἀγωνιζόμαστε τόν "ἀτομικό" μας ἀγώνα.

Ὑπάρχει ὅμως καί ἕνας ἄλλος οὐσιαστικός λόγος. Γιά τόν ἰμπεριαλισμό ἡ Μεσόγειος ἀποτελεῖ ἕνα ἐνιαῖο ὑποσύστημα. Οἱ ἐπεμβάσεις σέ κάθε μιά χώρα δέν εἶναι ἀνεξάρτητες ἀλλά συνάρτηση τοῦ σχεδίου ἐπέμβασης σέ ὁλόκληρη τήν περιοχή. Ἡ ἐγκατάσταση ἑνός εἴδους βάσεων σέ μιά χώρα εἶναι συνάρτηση ἄλλου εἴδους βάσεων σέ μιά ἄλλη. Τηλεπικοινωνίες στήν Τουρκία. Ἀεροναυτικές βάσεις στήν Ἑλλάδα. Στρατιωτική δύναμη ἐπέμβασης στήν Ἰταλία, κ.ο.κ.

./.

Παραδείγματα αὐτῆς τῆς ἀλληλουχίας καί ἀλληλεξάρτησης εἶναι πολλά. Ἄς πάρουμε τόν ἐμφύλιο πόλεμο τῆς Ἰορδανίας τοῦ 1070. Τό σύστημα τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων καί οἱ στρατιωτικές δυνάμεις οἱ σταθμευμένες στήν Μεσόγειο καί τήν Εὐρώπη εἶχαν ἑτοιμαστεῖ νά ἐπέμβουν σέ περίπτωση νίκης τῶν Παλαιστινίων ἤ ἐπέμβασης στό πλευρό τους τῆς Συρίας καί τοῦ Ἰράκ.

Ἀνάλογα ἀλληλένδετη εἶναι ἡ οἰκονομική ἐπέμβαση. Γι' αὐτό οἱ παραμορφώσεις πού ἐπιβάλλονται στίς ἐθνικές οἰκονομίες τῶν χωρῶν μας εἶναι ἀλληλοσυναρτόμενες καί συμπληρωματικές ἡ μία τῆς ἄλλης, στά πλαίσια τοῦ γενικότερου μοντέλλου ἱμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης στήν περιοχή. Παράδειγμα: Ὁ ρόλος τῶν Ἀραβικῶν Χωρῶν τοῦ Κόλπου εἶναι ἡ ἐντατική παραγωγή πετρελαίου, ὄχι σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τους, ἀλλά σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἰαπωνίας. Τῆς Ἑλλάδας ὁ ρόλος εἶναι ἡ ἐγκατάσταση διϋλιστηρίων καί πετροχημικῶν βιομηχανιῶν μέ ὅρους ἐνάντια στά πραγματικά συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί μέ ἀνεξέλεγκτο τρόπο πού καταστρέφουν τίς Ἑλληνικές θάλασσες. Ταυτόχρονα, ἡ Ἀθήνα μετατρέπεται σέ βάση πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν πού ἔχουν ἀκτίνα δράσης τους τήν Μέση Ἀνατολή, γεγονός πού φέρνει τεράστιες παραμορφώσεις στήν ἐθνική οἰκονομία: Τεράστια ἔργα ὑποδομῆς , ὑπέρμετρη διόγκωση τοῦ τομέα τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀκατάσχετη αὔξηση ἀξιῶν γῆς καί ἐνοικίων, κ.λπ.

*

* *

*

* *

Μέ τήν συνειδητοποίηση τῆς κοινότητας τῶν προβλημάτων ἀλλά καί τῶν προσδοκιῶν τῶν Λαῶν μας, ἡ ἀπόφαση γιά κοινό ἀγώνα δέν ἀποτελεῖ πλέον ἐπιλογή, ἀλλά ἱστορική ἀναγκαιότητα.

Κοινός ἀγώνας προϋποθέτει κοινή στρατηγική, ἡ ὁποία θά μποροῦσε νά ἀποτελέσει τό πλαίσιο μιᾶς Χάρτας Συνεργασίας τῶν Μεσογειακῶν Λαῶν, γιά μιά ἐλεύθερη, ἀδέσμευτη, ἀναπτυγμένη σοσιαλιστική Μεσόγειο, ὅπου κάθε λαός θά εἶναι ἐθνικά κυρίαρχος στή χώρα του. Ἡ κοινή στρατηγική θά πρέπει νά ἀνταποκρίνεται στίς συνθῆκες τῆς Μεσογείου ἀλλά καί τοῦ εὐρύτερου καί παγκόσμιου χώρου σέ ὅτι ἀφορᾶ τουλάχιστο τήν γεωπολιτική ἀντιπαράθεση τῶν ὑπερδυνάμεων. Ἔχουμε ἤδη ἀναφερθεῖ στίς συνθῆκες τῆς περιοχῆς μας, ἄς δοῦμε τίς σημερινές συνθῆκες στό παγκόσμιο ἐπίπεδο.

*

* *

*

* *

Ἤδη ἀπό τήν ἄνοδο τοῦ Κάρτερ στήν ἐξουσία, ἡ "εἰρηνική συνύπαρξη" τῆς ἐποχῆς τοῦ Νίξον ἔδωσε τή θέση της σέ μιά "μαχητική συνύπαρξη" μέ τή Σοβιετική Ἕνωση. Τά βαθύτερα αἴτια τῆς ἀλλαγῆς στό κλῖμα τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων πρέπει νά ἀναζητηθοῦν στή βαθειά οἰκονομική κρίση πού περνᾶ ὁ παγκόσμιος καπιταλισμός καί τόν κλονισμό τῶν ἐρεισμάτων του στόν Τρίτο Κόσμο.

Γι' αὐτό ἡ δυναμική τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης πηγάζει ἀπό τίς ΗΠΑ. Ἡ πολιτική τῶν ΗΠΑ ἔχει σαφῶς ἐπεκτατικό χαρακτῆρα, πού καθορίζεται ἀπό τούς νόμους κίνησης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος στήν ἱμπεριαλιστική του φάση. Ἡ ἐπέκταση τῆς ἐπιρροῆς τῶν ΗΠΑ εἶναι βασικό δομικό χαρακτηριστικό τοῦ συστήματος καί ἀναγκαία προϋπόθεση γιά τήν ἐπικυριαρχία της στόν καπιταλιστικό χῶρο μέ τή διάχυση τοῦ καπιταλιστικοῦ τρόπου παραγωγῆς σέ καινούργιες ἀγορές καί τήν ἐνσωμάτωσή τους στό παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Ἡ διάνοιξη νέων ἀγορῶν εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν παραπέρα συσσώρευση τοῦ Κεφαλαίου. Γιά τή διασφάλιση - τῶν νέων ἀγορῶν - οἱ ΗΠΑ προωθοῦν, στηρίζουν, ἤ ἐπιβάλλουν

./.

πολιτικοστρατιωτικές δομές πού έγγυάνται τήν έκμετάλλευση τῶν χωρῶν τῆς περιφέρειας. Σ' αὐτό ὅμως οἱ ΗΠΑ βρίσκονται ἀντιμέτωπες μέ τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, τά ὁποῖα ὅπου διεξάγουν νικηφόρο ἀγώνα κλείνουν τίς ἀγορές τῶν χωρῶν τους στήν ἀχαλίνωτη ἐκμετάλλευση τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ. Αὐτό τήν τελευταία δεκαετία ἔγινε πραγματικότητα στήν Νοτιοανατολική Ἀσία, Βιετνάμ, Καμπότζη, Λάος καί στήν Ἀφρική, ἰδιαίτερα Ἀγκόλα, Μοζαμβίκη, Αἰθιοπία, καί τελευταῖα στήν Περσία. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ πεμπτουσία τῆς κρίσης πού διέρχεται ὁ καπιταλισμός καθώς καί τά βασικά αἴτια τῆς νέας ἐπιθετικότητας τῶν ΗΠΑ. Ἡ ἀπ' εὐθείας ἀντιπαράθεση μέ τήν Σοβιετική Ἕνωση ἐξαρτᾶται ἀπό τόν βαθμό καί τόν τρόπο πού ἡ τελευταία ὑποστηρίζει τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα στόν ἀντι-ιμπεριαλιστικό τους ἀγώνα.

Ἡ προώθηση θέσεων στό παγκόσμιο ἐπίπεδο ἀπό τή Σοβιετική Ἕνωση δέν ἀποτελεῖ δομικό χαρακτηριστικό τοῦ Σοβιετικοῦ μοντέλλου ἀνάπτυξης ἀλλά μιά ἀμυντική πολιτική στήν ἐπεκτατική πολιτική τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Παραπέρα ὅμως ἡ ἐπέκταση τῆς ἐπιρροῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης στόν διεθνῆ χῶρο καθίσταται γι' αὐτήν ἀναγκαία γιά δύο ἀκόμα λόγους: Ὁ ἕνας εἶναι ἡ διατήρηση τῆς ἡγεμονίας της στό χῶρο τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καί ὁ ἄλλος ὁ σκληρός ἀνταγωνισμός της μέ τήν Κίνα. Ἡ στάση τῆς Ρουμανίας πού εἶναι

μέλος τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας εἶναι ἐνδεικτική τῶν δυνάμεων πού ἀναπτύσσονται στόν παραδοσιακό χῶρο τῆς Σοβιετικῆς ἐπιρροῆς στήν Ἀνατολική Εὐρώπη.

Ὁ ἀνταγωνισμός μεταξύ Σοβιετικῆς Ἕνωσης καί Κίνας, πέρα ἀπό τίς ὁποιεσδήποτε συνοριακές διαφορές, ἀπορρέει καί ἀπό τόν διαφορετικό τρόπο ἀνάπτυξης πού οἱ δύο αὐτές χῶρες ἀκολούθησαν. Γι' αὐτό εἶναι ζωτικός καί ὀξύτατος, γιατί ἀποβλέπει στήν προάσπιση καί ἐπιβεβαίωση ἀπό τήν κάθε μιά τοῦ δρόμου πού διάλεξε στήν πορεία της πρός τόν Σοσιαλισμό. Κάτι πού συνδέεται ἄμεσα μέ τό ποιά τελικά ἀπ' τίς δύο χῶρες θά ἀποτελέσει τήν ἡγεμονική δύναμη στόν παγκόσμιο σοσιαλιστικό χῶρο. Ὁ ἀνταγωνισμός αὐτός ἔγινε ἀκόμη πιό ὀξύς μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες μέ τήν ἀλλαγή πορείας τῆς Κίνας. Ἡ ἔξοδός της στό παγκόσμιο προσκήνιο τῶν "ὑπερδυνάμεων" δημιουργεῖ μεγαλύτερη ἔνταση στίς σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ καί Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Ἡ Κίνα μετά τόν θάνατο τοῦ Μάο ἐγκατέλειψε τήν μέχρι τότε στρατηγική ἀνάπτυξής της στόν ἐσωτερικό τομέα καί τήν πολιτική περιορισμένης παρουσίας στόν διεθνῆ χῶρο. Στρατηγικός στόχος τῆς Κίνας σήμερα εἶναι νά γίνει ἡ τρίτη ὑπερδύναμη πού νά βασίζεται ὄχι μόνο ἡ κύρια στήν ἀριθμητική ὑπεροχή της, ἀλλά καί σέ ἐκσυγχρονισμένο τεχνολογικό, οἰκονομικό καί στρατιωτικό ἐξοπλισμό

άντίστοιχο τῶν δύο ἄλλων ὑπερδυνάμεων. Στήν πορεία αὐτή, καθοριστικός παράγοντας εἶναι ἡ άντίθεσή της μέ τήν Σοβιετική Ἕνωση. Ἀντίθεση πού τήν ὀδήγησε στόν έναγκαλισμό μέ τόν άμερικανικό ἰμπεριαλισμό.

Οἱ ΗΠΑ έμμεταλλεύτηκαν τό ἄνοιγμα τῆς Κίνας γιά δύο κυρίως λόγους: Ὁ ἕνας εἶναι ἡ τεράστια άγορά πού διανοίγεται γιά τά άμερικανικά προϊόντα καί τό άμερικανικό Κεφάλαιο καί ὁ ἄλλος ἡ Σοβιετοκινεζική διένεξη. Ἡ σύσφιξη τῶν σχέσεων ΗΠΑ καί Κίνας χρησιμοποιεῖται σάν μέσο πίεσης ένάντια στή Σοβιετική Ἕνωση, καί τήν αὐξανόμενη έπιρροή της στήν Ἀφρική καί τή Νοτιοανατολική Ἀσία. Οἱ ΗΠΑ έπιδίωξαν νά χρησιμοποιήσουν τόν ἐξύτατο άνταγωνισμό μεταξύ Σοβιετικῆς Ἕνωσης καί Κίνας, γιά νά προωθήσουν τούς δικούς τους στόχους. Μιά πολιτική πού άποδεικνύεται έπικίνδυνη, γιατί ὁδηγεῖ σέ κινήσεις άντιπερισπασμοῦ πού προκαλοῦν ἢ ένθαρρύνουν τοπικές άναμετρήσεις μέ άπροσδιόριστες συνέπειες.

Στόν χῶρο τῆς Ἀσίας, τό σύμφωνο φιλίας τῆς Κίνας μέ τό Τόκιο έθεσε τά θεμέλια γιά ἕναν ἄξονα Κίνας-Ἰαπωνίας-ΗΠΑ μέ στόχους τήν ἀνακοπή τῆς Σοβιετικῆς έπιρροῆς στή Ν.Α. Ἀσία καί τήν περιτύκλωση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης έξ ἀνατολῶν. Ἀλλά ὑπῆρξε ἀντίδραση. Ἡ έπέμβαση τοῦ Βιετνάμ στήν Καμπότζη άποτελεῖ οὐσιαστικά

έπέκταση καί άντανάκλαση τῆς Σοβιετοκινεζικῆς διένεξης στό χῶρο τῆς Ν.Α. Ἀσίας, πού ὀδηγήθηκε σέ ἄκρως ριψοκίνδυνο σημεῖο μέ τήν ἄμεση ἐπέμβαση τῆς Κίνας στό Βιετνάμ. Ἀπώτερος στόχος τῆς Κίνας ὁπωσδήποτε ἦταν ἡ ἀνατροπή τῆς νέας ἰσορροπίας πού διαμορφώθηκε στήν περιοχή τῆς Ἰνδοκίνας μετά τήν πτώση τοῦ φιλοκινεζικοῦ καθεστῶτος τῆς Καμπότζης. Αὐτή ἡ πράξη τῆς Κίνας δημιούργησε ἀναμφισβήτητα ἄμεσο κίνδυνο γιά τήν παγκόσμια εἰρήνη. Ἀποτέλεσε ἄμεση πρόκληση πρός τή Σοβιετική Ἕνωση πού ἔχει ὑπογράψει ἀμυντικό σύμφωνο μέ τό Βιετνάμ. Διαφάνηκε ἡ δυνατότητα μετωπικῆς σύγκρουσης Κίνας καί Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Ἡ ἐπιθετική αὐτή πρωτοβουλία τῆς Κίνας πού ἔλαβε χώρα ἀμέσως μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Τένγκ ἀπό τήν Ἀμερική ἦταν ἀσφαλῶς ἐν γνώσει τῶν ΗΠΑ, ἐάν δέν εἶχε καί τήν ἔγκρισή τους.

Μέσα σ' αὐτό τό ἤδη τεταμένο καθεστώς σχέσεων μεταξύ τῶν ὑπερδυνάμεων ἦλθε ἡ ἐπανάσταση τοῦ Περσικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀνατροπή τοῦ Σάχη στήν Περσία ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα τό πιό καταλυτικό γεγονός τῆς ἐποχῆς μας. Τό παντοδύναμο κράτος τοῦ Σάχη πού διάθετε ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους στρατούς τοῦ κόσμου ἀνατράπηκε ἀπό μιά γνήσια λαϊκή ἐπανάσταση. Κατέρρευσε σάν χάρτινος πύργος. Ἡ ἀνατροπή τοῦ καθεστῶτος τοῦ Σάχη ἀποτελεῖ ταυτόχρονα τήν μεγαλύτερη ἥττα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ σέ παγκόσμια

κλίμακα. Γιατί ἡ Περσία ἀποτελοῦσε τόν κατ' ἐξοχήν ὑπο-ιμπεριαλιστικό σταθμό τῶν ΗΠΑ στή Μέση Ἀνατολή καί τόν Περσικό κόλπο καί ἕναν ἀπό τούς σοβαρότερους προμηθευτές πετρελαίου γιά τή Δύση. Ὁ ἀγώνας τοῦ Περσικοῦ Λαοῦ πού ὁδήγησε στήν ἀνατροπή τοῦ Σάχη εἶναι ἀγώνας ἀντι-ιμπεριαλιστικός καί ἐθνικοαπελευθερωτικός. Συνδέεται βέβαια ἄμεσα μέ τήν ἀφύπνιση τοῦ Ἰσλάμ, ἐνός φαινομένου μέ ἀπρόβλεπτες ἀκόμα προεκτάσεις. Στήν περίπτωση τῆς Περσίας ὁ ἔντονος θρησκευτικός χαρακτήρας τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος ἀποτελεῖ τή συγκεκριμένη μορφή καί ἔκφραση πού παίρνει ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀποτίναξη τῶν δεσμῶν πού χάλκευσε γιά τόν Περσικό Λαό ὁ ἀμερικανικός ἱμπεριαλισμός. Τά βαθύτερα αἴτια τῆς ἐξέγερσης τοῦ Περσικοῦ Λαοῦ ἦταν ἐθνικά, πολιτικά καί οἰκονομικά. Ἡ στυγνή ἐκμετάλλευση τοῦ Λαοῦ καί ἡ προκλητική χλιδή τῆς ὀλιγαρχίας, τό λαομίσητο καθεστώς τοῦ Σάχη πού λειτουργοῦσε σάν πληρεξούσιος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὁδήγησε τόν Περσικό λαό σέ ἐπανάσταση.

Ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας μέ βαθύτατα ἀντιϊμπεριαλιστικό χαρακτῆρα θά ἔχει καταλυτικές συνέπειες ὄχι μόνο στήν περιοχή τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἀλλά στόν παγκόσμιο χῶρο γενικότερα. Ὁ παγκόσμιος συσχετισμός

δυνάμεων ἔχει κυριολεκτικά ἀνατραπεῖ. Ἡ νίκη τοῦ Περσικοῦ λαοῦ θά σημάνει ἄμεσο "κίνδυνο" γιά μιά σειρά ἀπό ἄλλες χῶρες ὅπου ὑπάρχουν ἀντιδραστικά ἀμερικανόφιλα καθεστῶτα. Ἤδη ἀκούγονται οἱ "τριγμοί" τῶν καθεστώτων τῆς Ἰνδονησίας, τοῦ Πακιστάν καί τῆς Τουρκίας, χωρῶν μέ ὅλα τά στοιχεῖα τῆς Περσικῆς Ἐπανάστασης. Ἀλλά οὔτε ἡ Σαουδική Ἀραβία, τό Ὀμάν καί τό Μαρόκο - σημαντικά φιλοαμερικανικά καθεστῶτα - βρίσκονται ἔξω ἀπό τή ζώνη ἐπίδρασής της.

*

* *

Ἄμεσα γεωπολιτικά πλήγματα γιά τόν ἰμπεριαλισμό σάν συνέπεια τῆς ἀλλαγῆς στήν Περσία, ἦταν ἡ κατάρρευση τοῦ CENTO καί ἡ ἀπώλεια τῆς Περσίας σάν τοῦ πανίσχυρου συμμάχου τοῦ Ἰσραήλ καί τῆς κατ' ἐξοχήν ἀντιεπαναστατικῆς δύναμης στόν Περσικό κόλπο.

Ἡ Περσική ἐπανάσταση ὑπῆρξε καταλυτική καί γιά τήν πολιτική τῆς ἴδιας τῆς Ἀμερικῆς. Γιατί διακυβεύονται γι' αὐτή ζωτικά συμφέροντα, ὅπως τά πετρέλαια τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἤ ἴδια ἡ ὕπαρξη τοῦ Ἰσραήλ καί ἡ ἀσφάλεια ὅλων τῶν "πληρεξουσίων" της στήν περιοχή.

. / .

Γι' αὐτό, ἀρχίζει νά διαγράφεται μιά νέα ἀκόμα πιό μαχητική, στροφή τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς σέ ὅτι ἀφορᾶ τουλάχιστον τή Μέση Ἀνατολή: Ἡ στροφή ἀπό τήν ἐπιτήρηση καί περιφρούρηση τῆς περιοχῆς διά "πληρεξουσίων", στήν ἀπ' εὐθείας ἀνάμιξη τῆς ἴδιας ἀκόμα καί μέ στρατιωτική ἐπέμβαση, πολιτική πού εἶχε ἐγκαταληφθεῖ μέ τήν ἀμερικανική πανωλεθρία στό Βιετνάμ.

Ντοκουμέντο τῆς νέας αὐτῆς πολιτικῆς πού διαγράφεται εἶναι ἡ συνυπογραφή ἀπό τήν Ἀμερική τῆς συνθήκης Ἰσραήλ-Αἰγύπτου σάν ἐγγυήτριας δύναμης. Αὐτό τῆς παρέχει καί νομότυπα τό "δικαίωμα" ἄν ὄχι τήν "ὑποχρέωση" γιά ἐπέμβαση στή Μέση Ἀνατολή ἀκόμα καί στρατιωτικά. Αὐτό τό δήλωσε ἄλλωστε καί ὁ CYRUS VANCE σέ σχετική ἐρώτηση τῆς Γερουσίας. Ἤδη ἀνακοινώθηκε ἀπό τό Πεντάωνο ἡ δημιουργία εἰδικῆς στρατιωτικῆς δύναμης κρούσεως 100.000 ἀνδρῶν γιά τήν περιφρούρηση τῆς περιοχῆς.

Ἄλλο στοιχεῖο ἐνδεικτικό τῆς πολιτικῆς τῆς ἄμεσης παρουσίας εἶναι ἡ προγραμματιζόμενη δημιουργία 5ου Στόλου στήν Ἀραβική θάλασσα καί τόν Ἰνδικό Ὠκεανό - τό κατ' ἐξοχήν σύμβολο τῆς ἐποχῆς τῆς "εἰρηνικῆς συνύπαρξης". Ὁ 5ος Ἀμερικανικός Στόλος θά συνδέει τό σύστημα τοῦ 6ου τῆς Μεσογείου καί τοῦ 7ου τοῦ Εἰρηνικοῦ. Κύρια

ἀποστολή του εἶναι ἡ στενότερη ἐπιτήρηση τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου καί τοῦ Περσικοῦ Κόλπου καί ἡ περιφρούρηση τῆς διαδρομῆς τοῦ πετρελαίου πρός τή Δύση. Δεῖγμα τῶν Ἀμερικανικῶν διαθέσεων τελευταῖα ἦταν ἡ ἐπέμβαση στή σύγκρουση Βόρειας καί Νότιας Ὑεμένης στό πλευρό τῆς πρώτης, μέ παροχή ὁπλισμοῦ καί ἐπιδεικτική παρουσία τοῦ ἀεροπλανοφόρου CONSTELLATION.

*

* *

Ἡ συνθήκη Ἰσραήλ - Αἰγύπτου ἔχει χαρακτῆρα καί προεκτάσεις πού δέν πρέπει νά διαφύγουν τῆς προσοχῆς μας, γιατί δέν ἀποτελεῖ ἁπλῆ συνθήκη εἰρήνης ἀλλά συμμαχία ὑπό τήν ἐγγύηση καί καθοδήγηση τῶν ΗΠΑ.

Κατ' ἀρχήν θυσιάζονται καί προδίδονται τά νόμιμα δικαιώματα τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ καί οἱ ἐθνικοί πόθοι τοῦ Ἀραβικοῦ Ἔθνους. Γι'αὐτό ἀγνοήθηκε ἡ ἡγεσία τοῦ Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ πού ἐκπροσωπεῖται ἀπό τήν Ὀργάνωση γιά τήν Ἀπελευθέρωση τῆς Παλαιστίνης (PLO) καί ταυτόχρονα βομβαρδίζεται ἡ κοινή γνώμη ,

ἰδιαίτερα στήν Αἴγυπτο, μέ μιά προπαγάνδα πού ἀποσκοπεῖ στήν ἄμβλυνση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἀραβικοῦ Λαοῦ.

Τό καθεστώς τοῦ Σαντάτ μετατρέπεται σέ νέο "πληρεξούσιο" τῶν ΗΠΑ στή Μέση Ἀνατολή σέ ἀντιστάθμισμα τοῦ καθεστῶτος τοῦ Σάχη πού κατέρρευσε. Γι'αὐτό ἡ συνθήκη Ἰσραήλ - Αἰγύπτου ὑπογράφτηκε βιαστικά μετά τήν Περσική Ἐπανάσταση κάτω ἀπ' τήν προσωπική πίεση τοῦ Κάρτερ. Ἤδη ὁ Σαντάτ προσφέρθηκε μέ στρατιωτική παρουσία νά ἀναλάβει στό Ὀμάν τόν "κατασταλτικό" ρόλο ἐνάντια στό ἀπελευθερωτικό κίνημα τοῦ Λαοῦ τοῦ Ὀμάν πού ἔπαιζε μέχρι τήν κατάρρευσή του τό καθεστώς τοῦ Σάχη. Τό ἴδιο πρόθυμος φαίνεται νά εἶναι γιά ἐπέμβαση στή Νότια Ὑεμένη.

Ἀλλά φαίνεται νά ὑπάρχει καί ἕνας γενικότερος πολιτικοστρατιωτικός στόχος: ἡ οὐσιαστική ἀνασύσταση τοῦ CENTO μέ κύριο ἄξονα ΗΠΑ - Ἰσραήλ - Αἴγυπτο - Τουρκία. Γι' αὐτό προβλέπεται ἡ στρατιωτική ἐνίσχυση ἀπό τό Πεντάγωνο σέ σημαντική κλίμακα τῆς Αἰγύπτου καί τοῦ Ἰσραήλ καί ἡ χωρίς προηγούμενο οἰκονομική ἐνίσχυση τῆς Τουρκίας ἀπό τή Δύση γιά νά ἀποτραπεῖ ἡ κατάρρευση τοῦ Φιλοδυτικοῦ καθεστῶτος τοῦ Ἐτσεβίτ ἀπό λαϊκή ἐπανάσταση κατά τό πρότυπο τῆς Περσικῆς.

. / .

Ὅμως ὑπάρχει ἕνα σημαντικό ἱστορικό γεγονός, ἀπρόβλεπτο ἀπό τούς πενταγωνικούς προγραμματιστές, πού ἀπειλεῖ νά ἀνατρέψει στή γέννεσή της τή νέα αὐτή PAX AMERICANA γιά τή Μέση Ἀνατολή: Ἡ σχεδόν καθολική ἀντίδραση τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν στή συνθήκη Ἰσραήλ - Αἰγύπτου, ἀκόμα καί ἀπό τά παραδοσιακά φιλοαμερικανικά καθεστῶτα ὅπως τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, τοῦ Κουβέϊτ καί τῆς Ἰορδανίας. Οἱ δυό συνδιασκέψεις τῆς Βαγδάτης καί οἱ ἀποφάσεις πού ἔλαβαν ἀπομόνωσης τῆς Αἰγύπτου θά ἔχουν καταλυτικές ἐπιπτώσεις.

Ἡ ἀπρόβλεπτη ἄρνηση τῶν ἀραβικῶν χωρῶν τῆς συνθήκης Ἰσραήλ - Αἰγύπτου καί οἱ διεργασίες πού καλλιεργεῖ αὐτή ἡ ἄρνηση - μέσα σέ κάθε χώρα , εἶναι ἡ κύρια αἰτία τῆς νέας πιό ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ στήν περιοχή, πολιτικῆς πού ἐκφράζεται μέ τήν ἀπόφαση γιά τήν δημιουργία τῆς εἰδικῆς δύναμης κρούσεως 100.000 ἀνδρῶν καί τοῦ 5ου Στόλου στόν Ἰνδικό Ὠκεανό καί τήν Ἀραβική θάλασσα.

Ἀλλά μπροστά καί σ' αὐτή τή νέα στρατιωτική παρουσία τό μάθημα τῆς Περσίας δέν χάνει τήν ἱστορική του ἀξία: Καμμιά στρατιωτική δύναμη δέν μπορεῖ νά ἀνακόψει τήν πορεία τῶν Λαῶν πού ἀποφασίζουν νά ἀγωνιστοῦν γιά τά ἐθνικά καί κοινωνικά τους δικαιώματα.

*

* *

*

* *

Ἡ στρατηγική τοῦ κοινοῦ μας ἀγώνα σέ ὅλα τά πεδία θά πρέπει νά ἀνταποκρίνεται σέ ὁλόκληρο τό πλέγμα τῶν ἀντικειμενικῶν συνθηκῶν πού εἴδαμε παραπάνω. Θά πρέπει νά βασίζεται ἐπίσης σέ ξεκάθαρους στόχους πού πραγματικά νά ἀνταποκρίνονται στίς ἐπιταγές τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς πού ζοῦμε. Σέ εὔθετο χρόνο ἀλλά σύντομα, θά πρέπει στόχοι καί στρατηγική νά διατυπωθοῦν σέ μιά Χάρτα Συνεργασίας τῶν Μεσογειακῶν Λαῶν , πού νά ἀποτελέσει τ υτόχρονα καί συμβόλαιο συμμετοχῆς στόν ἀγώνα γιά μιά εἰρηνική, ἀδέσμευτη καί Σοσιαλιστική Μεσόγειο.

Τήν Χάρτα Συνεργασίας τῶν Μεσογειακῶν Λαῶν πρέπει νά τήν διέπουν οἱ βασικές ἀρχές τῆς Βαρκελώνης καί τῆς Μάλτας πού ἀποτελοῦν καί τό θεμελιακό πλαίσιο τῆς συνεργασίας τῶν προοδευτικῶν Ὀργανώσεων καί Σοσιαλιστικῶν Κομμάτων τῆς Μεσογείου. Θά πρέπει ἐπίσης ἡ Χάρτα νά διαγράφει τίς γενικές κατευθύνσεις τῆς στρατηγικῆς τοῦ Κοινοῦ Ἀγώνα. Ἀναφέρω ἐπιγραμματικά:

1) Μή συμμετοχή σέ ψυχροπολεμικούς στρατιωτικούς συνασπισμούς. Ἀπελευθέρωση τῆς Μεσογείου ἀπό ξένες βάσεις καί ξένους πολεμικούς στόλους.

. / .

Μετατροπή της σέ θάλασσα είρήνης καί συνεργασίας.

2) Ἀνεξάρτητη έξωτερική πολιτική άπό τούς στόχους καί τίς έπιδιώξεις τῶν ὑπερδυνάμεων. Δραστήρια συμμετοχή μας στό Κίνημα τῶν Ἀδεσμεύτων.

3) Μή ένταξη σέ οἰκονομικούς συνασπισμούς πού άποσκοποῦν στήν ενσωμάτωση τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου στό παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα.

4) Μεσογειακή οἰκονομική συνεργασία γιά τήν κοινή άντιμετώπιση τῶν άναγκῶν τῶν άναπτυσσομένων χωρῶν, μέ άπώτερο στόχο τή δημιουργία αὐτοδύναμων έθνικῶν οἰκονομιῶν.

Ἡ συνεργασία πρέπει νά καλύπτει:

α) Διεύρυνση τῶν άγορῶν κάτω άπό ἴσους ὅρους άνταλλαγῆς.

β) Συντονισμό τῶν έπενδύσεων.

γ) Ἀνάπτυξη τῆς κατάλληλης τεχνολογίας γιά τήν αὐτοδύναμη άνάπτυξη τοῦ παραγωγικοῦ καί τοῦ άμυντικοῦ συστήματος τῶν χωρῶν μας.

./.

5) Ἐνεργή δραστηριοποίηση γιά μιά νέα παγκόσμια οἰκονομική τάξη.

6) Συνεργασία στό συνδικαλιστικό τομέα, ἰδιαίτερα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῶν μεταναστῶν ἐργατῶν.

7) Εὐρύ πρόγραμμα πολιτιστικῶν καί ἐπιστημονικῶν ἀνταλλαγῶν. Δημιουργία κοινῶν ἐρευνητικῶν κέντρων γιά τή μελέτη τῶν προβλημάτων τοῦ Μεσογειακοῦ χώρου. Συντονισμένη δράση γιά τήν προστασία τοῦ οἰκολογικοῦ καί πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος τῆς Μεσογείου.

8) Κοινή ἀντιμετώπιση τῶν κρίσιμων προβλημάτων τῆς περιοχῆς πού δημιούργησε ἡ ἰμπεριαλιστική ἐπέμβαση. Ἰδιαίτερα Παλαιστίνη, Κύπρο, Αἰγαῖο.

9) Ἰδεολογική καλλιέργεια τῶν Λαῶν μας, στίς ἀξίες καί τήν ἱστορική ἀναγκαιότητα τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἀνάπτυξη ἑνός πραγματικά μαζικοῦ κινήματος ἐργαζομένων, θεμελιωμένου σέ ἰσχυρά συνδικάτα καί ἰσχυρούς ἀγροτικούς συνεταιρισμούς. Προαγωγή τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν, τῆς λαϊκῆς κινητοποίησης καί ὀργάνωσης, πού ἀποτελεῖ μόνη πραγματική ἄμυνα ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό .

*

* *

*

* *

Ἡ κοινή στρατηγική ὅπως διατυπώνεται στούς παραπάνω γενικούς στόχους δέν ἀποβλέπει στή δημιουργία καί ἔνταξή μας σ'ἕνα Μεσογειακό Μπλόκ, σέ ἀντιστάθμισμα πρός τό Δυτικοευρωπαϊκό καπιταλιστικό Μπλόκ, τοῦ ὁποίου ἔκφραση εἶναι ἡ ΕΟΚ, ἀλλά ἀντίθετα στή συνεργασία καί ἀλληλεγγύη γιά τήν κατάκτηση τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας καί τῶν ἐθνικῶν στόχων τῶν Λαῶν μας.

Οἱ χῶρες μας καί μαζί οἱ χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς πού ἀποτελοῦν ὀργανική συνέχεια τοῦ Μεσογειακοῦ χώρου ἔχουν ὅλες τίς προϋποθέσεις γιά τήν κατάκτηση τοῦ ἐπιπέδου ἀνάπτυξης πού ὑπαγορεύουν οἱ προσδοκίες καί οἱ πολιτιστικές ἀξίες τῶν Λαῶν μας. Διαθέτουν μοναδικούς σέ παγκόσμια κλίμακα ἐνεργειακούς πόρους πού εἶναι καί μαζί πηγή ἐξασφάλισης Κεφαλαίων. Ἐξ' ἴσου σημαντικούς γεωργικούς, ἁλιευτικούς καί τουριστικούς πόρους. Ἕνα μεγάλο φάσμα ὀρυκτοῦ πλούτου ἱκανοῦ νά στηρίξει μιά πλήρη Βιομηχανική ὑποδομή. Πλάϊ σ'αὐτά, ἀκόμα σημαντικότερο στοιχεῖο, τεράστια ἀποθέματα ἐργατικῶν χεριῶν καί ἐπιστημονικοτεχνικοῦ δυναμικοῦ, μέ μακραίωνη τεχνολογική παράδοση καί προσαρμοστικότητα πού σήμερα

οἱ συνθῆκες ὑπανάπτυξης τῶν χωρῶν μας τούς ἐξαναγκάζουν νά χτίζουν ξένες πατρίδες.

Πρέπει πραγματικά νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ ξένη ἐπέμβαση πέρα ἀπό τούς γεωπολιτικούς λόγους ἔχει καί βασικό στόχο τήν ἐκμετάλλευση αὐτοῦ τοῦ τεράστιου πλούτου τῆς περιοχῆς μας. Ταυτόχρονα, νά κατανοήσουμε ὅτι ὅσο διατηρεῖται ἡ ξένη ἐπικυριαρχία καί ἡ χάραξη τῆς ἀναπτυξιακῆς μας πορείας ἀπό ξένα κέντρα, οἱ χῶρες μας θά εἶναι καταδικασμένες σέ χρόνια ὑπανάπτυξη.

Σέ τούτη τήν κρίσιμη καμπή τῆς ἱστορίας μας, ὁ ἀγώνας μας γιά τήν ἐλεύθερη, εἰρηνική, χωρίς ξένους στόλους καί βάσεις καί Σοσιαλιστική Μεσόγειο ἀποτελεῖ τήν μοναδική διέξοδο τῶν Λαῶν μας ἀπό τήν σημερινή ἀνασφάλεια καί ὑπανάπτυξη. Γι' 'αὐτό τό μήνυμά μας εἶναι μήνυμα αἰσοοδοξίας.

'Ο ἀγώνας μας δέν θά εἶναι εὔκολος. Εἶναι ὅμως τόσο ἀναγκαῖος ὅσο καί ἐφικτός. 'Αναγκαῖος γιατί διακυβεύεται ἡ ἀσφάλεια καί ἡ ἱστορική μας ὑπόσταση. 'Εφικτός γιατί ὁ ἱμπεριαλισμός ἀποδεικνύεται ἀνίκανος νά ἐναντιωθεῖ στήν ἀπόφαση τῶν λαῶν μας γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, διατήρηση

τῆς πολιτιστικῆς ταυτότητας, εὐημερία, κοινωνική δικαιοσύνη καί δημοκρατία .

Ἡ Γ' Συνδιάσκεψη τῶν Προοδευτικῶν Ὀργανώσεων καί Σοσιαλιστικῶν Κομμάτων τῆς Μεσογείου, μέ τό ἔργο της ἄς δείξει ὅτι εἶμαστε ἀντάξιοι τῆς Λαϊκῆς ἐπιταγῆς πού εἶναι μαζί . ἐπιταγή τῆς πανάρχαιης κοινῆς μας ἱστορίας.

****